

ПРЕС КЛИПИНГ

15. март 2019.

НАСЛОВИ

РГЗ: Штрајкачки одбор је обмануо синдикалне централе (стр.3)

Србин мора да ради ШЕСТ МЕСЕЦИ да би зарадио минималну месечну плату једног Немца (стр.3)

Препорука Поверенице: Забрана запошљавања ДИСКРИМИНИШУЋА за жене, треба је укинути (стр.4)

Словачке фирме траже ВРАЋАЊЕ ТРОШКОВА ако инострани радници раније НАПУСТЕ ПОСАО (стр.5)

Аеродром "Морава" тражи раднике са бироа (стр.5)

Фабрику "Фолксвагена" на Балкану угрозило радничко самоуправљање (стр.6)

Павловић: Запослени у Пошти траже повећање плата и исплату зараде из добити (стр.8)

Дејановић: Побољшати услове за младе (стр.9)

Тужили фабрику јер не разматра пословање (стр.9)

Крагујевац: Шиканирање радника у Малим Пчелицама, тврде синдикалци (стр.10)

Форум гимназија Влади: Укините забрану запошљавања у јавним службама (стр.11)

ПРОТЕСТ РАДНИКА АЕРОДРОМА: Ћар мали, а спорне отпремнине (стр.12)

РГЗ: Штрајкачки одбор је обмануо синдикалне централе

Извор: Танјуг

Руководство Републичког геодетског завода (РГЗ) изразило је данас жаљење зато што су лидери централа синдиката, свесно или несвесно, дозволили себи да их Штрајкачки одбор обмане и наведе да се солидаришу са "насилном и бахатом обуставом рада у службама за катастар непокретности".

У саопштењу се наводи да Штрајкачки одбор намерно доводи у заблуду централе синдикалних организација изјавама да запосленима у РГЗ-у зараде нису добро обрачунате.

"Одељење финансија РГЗ-а зараде запослених обрачунало је у складу са Законом о платама државних службеника и Споразумом о прекиду штрајка који је потписан 21. јануара 2019. То је више пута преконтролисано и до сада ни једна примедба није стигла у Одељење финансија РГЗ-а", истиче се у саопштењу.

Руководство РГЗ напомиње да акције Штрајкачког одбора спроводе "поједини активисти који синдикатима не служе на част и који су досад дисциплински и кривично одговарали, а медју колегама су познати као нерадници".

Србин мора да ради ШЕСТ МЕСЕЦИ да би зарадио минималну месечну плату једног Немца

Аутор: Н. Говоруша

Минималне зараде по сату и већини земаља Европске уније повећане су почетком ове године. У већини земаља увећане су за 4,8 одсто у односу на претходну годину. Тако неприкосновени лидер по зарадама је Луксембург. А где је Србија?

Да би зарадио минималну плату од 2.346 евра у Луксембургу, ако рачунамо 196 радних сати месечно, Србин мора да ради и више од осам месеци, јер је српска минимална зарада око 270 евра, што није ни четвртина луксембуршке плате.

Немачка важи за најатрактивнију земљу за рад нарочито за Србе и друге Балканце. Међутим, иако су плате високе, нарочито за наше прилике, немачка сатница није међу највишим у Западној Европи, али је за наше прилике ипак примамљива.

Немци, наиме, по сату добијају 9,19 евра. То значи да радник за осмочасовно радно време у овој земљи 196 сати месечног рада добије 1.801 евра. Дакле, отприлике шест месеци рада.

Минималне зараде и даље се разликују од земље до земље. У оквиру Европске уније могу се идентификовати три групе у односу на то колике су минималне зараде, показало је истраживање Института за економска и социјална истраживања WСИ.

Прва група обухвата западноевропске земље - изузев Велике Британије чија је минимална зарада по сату већа од девет евра.

Највећу зараду има Луксембург са сатницом од 11,97 евра. Иза Луксембурга је Француска, где је минимална плата премашила праг од 10 евра за сат са почетком ове године.

Након тога следи Холандија са 9,91 евро по сату, затим Ирска са 9,80 евра по сату и Белгија са сатницом од 9,66 евра, са вредностима које се јасно приближавају граници од 10 евра.

Једина земља у овом региону са нешто нижом минималниом зарадом је Велика Британија у којој радници примају 8,85 евра за сат, али је подложна променама у зависности до промена курса фунте и евра.

Друга, средња група, обухвата само три земље са нивоом минималне зараде од четири до шест евра и то су: Шпанија са сатницом од 5,45 евра, Словенија са 5,10 евра и Малта са 4,40 евра по сату.

Највећу, трећу групу чини 11 земаља са минималном сатницом од два до четири евра. Поред Португала (3,61 евра) и Грчке (3,39 евра), ова група се већином састоји од источноевропских земаља од којих четири - Литванија (3,39 евра), Естонија (3,21 евра), Чешка (3,11 евра) и Пољска (3,05 евра) су тек сад прешле границу од три евра.

Међу најнижим сатницама у Европској унији имају и Хрвати и она износи 2,92 евра, а најнижу минималну зараду у Европској унији имају Бугари - 1,72 евра по сату.

А шта је са Србијом?

Према поменутом истраживању плате у Бугарској која припада Европској унији упоредиве су са онима у њеном окружењу. Занимљиво је приметити да Србија има боље плаћен радни сат од Бугара и он износи 1,77 евра. Македонци имају нешто нижа примања - 1,63 евра по сату, а у тој групи је и Албанија са сатницом 1,17 евра.

Најнижа минимална зарада је у Молдавији и Украјини и износи 0,78 евра по сату, док је у Русији 0,88 евра.

У Русији, међутим, постоје бројне локалне и регионалне минималне зараде са вишим нивоима, па тако у Москви сатница је 1,47 евра, а у Санкт Петербургу 1,41 евра.

Занимљиво је истаћи да на свету највећу минималну зараду имају радници у Аустралији и то 11,98 евра по сату.

Препорука Поверенице: Забрана запошљавања ДИСКРИМИНИШУЋА за жене, треба је укинути

Извор: Танјуг

Повереница за заштиту равноправности Бранкица Јанковић затражила је укидање забране запошљавања у јавном сектору која је, како је оценила, у највећој мери погодила жене. Јанковићева је најавила да ће сутра институција на чијем је челу предати парламенту редовни годишњи извештај о равноправности и да је једна од препорука укидање или измена Закона о максималном броју запослених у јавном сектору који је, како наводи, изазвао велики проблем у функционисању државне управе, али и уопште на тржишту рада.

Закон је негативно утицао на жене јер су после трудничког и породилског боловања углавном остајале без посла, рекла је повереница.

- Тај Закон је довео до тога да већина жена није имала прилику да настави с радом након повратка са породилског одуства и немам дилему да то мора бити једна од ургентних мера које треба креатори политика да измене - рекла је Јанковићева у Београдској берзи на скупу о родној равноправности.

Према њеним речима, најчешћи случајеви који се тичу дискриминације на тржишту рада везани су за жене након повратка са породилског које, каже, бивају премештене на нижа радна места, ниже плаћене положаје, а у најдрастичнијим случајевима добијају и отказ.

- Говоримо о томе како је демографска структура неповољна и тражимо мере за подстицаје рађања, а онда нам се на тржишту рада дешава да жене након повратка са породилског бивају дискриминисане. Женама након повратка са породилској потребна је подршка читавог друштва - подвукла је Јанковићева.

Истакла је да је према истраживању које је урадио Кабинет министарке без портфеља за демографску и популациону политику, женама за одлуку о рађању осим економске независности и сигурног посла, јако важно и флексибилно радно време.

- Надам се да ће овај Закон ускоро бити промењен, то је наша препорука на коју ћемо инсистирати. Такође, послаћемо и иницијативу Министарству за државну управу и локалну

самоуправу да се хитно овај Закон укине јер је заиста сада један огроман проблем у пракси - рекла је Јанковић.

Словачке фирме траже ВРАЋАЊЕ ТРОШКОВА ако инострани радници раније НАПУСТЕ ПОСАО

Извор: Танјуг

Словеначко Саветовалиште за раднике саопштило је да нека словеначка предузећа, укључујући и неколико великих, уцењују раднике из иностранства.

Од њих најчешће траже да компанији надокнаде трошкове добијања радне дозволе ако је напусти раније него што је договорено, а такав захтев се обично налази у уговору о запослењу или специјалном уговору, пренела је СТА.

Горан Лукић и Горан Зрнић из Саветовалишта за раднике именовали су две компаније које постављају такве захтеве - грађевинску компанију ЦПГ ВГ и фирму Силико.

Према уговору са ЦПГ ВГ, послодавац покрива трошкове добијања радне дозволе за радника и трошкове за националну професионалну квалификацију. Али ако радник напусти посао за мање од три године, мора да плати 1.500 евра за покривање тих трошкова.

Слично томе, Силико склапа посебан споразум са својим радницима у коме стоји да је трошак компаније за добијање радне дозволе за радника 500 евра. Ако радник напусти посао, он мора компанији да надокнади износ и друге могуће трошкове, стоји у уговору.

Завод за запошљавање одговорио је рекавши да према споразуму о запошљавању босанских држављана у Словенији те трошкове покривају послодавци, тако да су такви уговори "непримерени, односно кршење члана 9. споразума"

Аеродром "Морава" тражи раднике са бироа

Извор: РТС

За запошљавање првих педесетак радника на Аеродрому "Морава" код Краљева, Аеродроми Србије нису расписали конкурс, већ су од Националне службе за запошљавање тражили да им, без оглашавања, предложи кандидате са своје евиденције.

Инжењери, правници, економисти, транспортни радници и радници у карго служби, међу првима су који би половином године требало да се запосле у Аеродрому "Морава".

Кандидате за та места Аеродроми Србије тражили су у филијалама Националне службе за запошљавање у Краљеву и Чачку. Ослонили су се на процену саветника за запошљавање и нису тражили да се огласи да су у потрази за радницима.

"Оно што следи јесте да су радне биографије на дневном нивоу прослеђиване самом послодавцу. Тако да оно што сада следи је просто у рукама самог послодавца", каже Снежана Прелић, директорка Филијале Националне службе за запошљавање у Краљеву.

Добро је што послодавац тражи раднике на евиденцији за незапослене, кажу у организацији "Транспарентност Србија", али је, напомињу, требало је да на конкурс пружи шансу и осталима.

"Законска обавеза, нажалост не постоји. Законска обавеза оглашавања постоји кад је реч о државној управи, кад је реч о неким јавним службама, али не и кад је реч о јавним предузећима

и другим предузећима у државном власништву. То је један од недостатка Закона о јавним предузећима и требало би да се промени", каже Немања Ненадић из организације "Транспарентност Србија".

Зашто се Аеродроми Србије нису одлучили да на јавном конкурс за запосле раднике, одговор РТС није добио ни у Министарству саобраћаја. За свако радно место, Национална служба за запошљавање предложила је по три кандидата, који ће морати да прођу тестове, безбедносне провере и обуку.

Фабрику "Фолксвагена" на Балкану угрозило радничко самоуправљање

Аутор: [Ненад Радичевић](#)

Изузетно јак раднички савет успротивио се плановима руководства, а прва жртва могла би да буде најављена фабрика на Балкану. Откуд трагови самоуправљања у најјачој економији Европе?

Раднички савет "Фолксвагена" јавно се успротивио плановима руководства овог концерна о отварању нове фабрике у источној Европи, а од јуче и плану управе да до 2023. године укине између 5.000 и 7.000 радних места, како би то довело до уштеде још 5,9 милијарди евра годишње неопходних за улагање у електрична и аутономна возила.

Овим се још једном заострио својеврсни рат који се недељама води између сувласника, управе и представника запослених највећег аутомобилског концерна на свету, под чијом капом је и "Ауди", "Порше", "Шкода", "Бентли", "Сеат", "Бугати" и "Ламборгини".

Нови план смањења броја запослених је заправо додаток на већ актуелни програм из 2016, којим је зацртано да до следеће године укине у својим фабрикама широм света укупно 21.000 радних места и тиме годишње уштеди три милијарде евра.

Међутим, извори у концерну указују да тим програмом досад успело да се уштеди тек 2,4 милијарде евра те да је ново смањење неопходно, уколико концерн жели да испуни зацртани циљ да до 2025. постане највећи произвођач електричних аутомобила на свету.

План руководства је да превасходно укине радна места у администрацији и непроизводним одсецима и то тако што ће неки отићи регуларно у пензију, а другима ће бити понуђен посебан програм својеврсног полупензионисања.

У том програму би запослени у првој фази радили краће радно време уз мању плату, а у другој фази ти запослени више не би ишли на посао већ остајали код куће и примали ту смањену плату све до краја програма или пензионисања.

Кардељ у Волсбургу

Овим смањењем радне снаге, уз аутоматизацију производње и преоријентисање на електричне аутомобиле, актуелна управа жели да направи својеврсни "нови Фолксваген".

Али, на путу им стоји раднички савет.

Какав раднички савет, па није ти то комунистичка Југославија, ускликнуће сваки читалац ових редова који се сећа живота у СФРЈ.

Међутим, управо у капиталистичкој Немачкој на делу је борба између извршних директора и представника запослених због које уопште није сигурна реализација ниједног плана концерна из Волсбурга, па ни онај о изградњи нове фабрике, где се бира да ли локација да буде у Србији, Бугарској, Румунији или Турској.

За разлику од корпоративног управљања у САД и Британији, где одлучујућу реч имају водећи сувласници, у Немачкој се и радници нешто питају и то већ цео век.

После Првог светског рата и Новембарске револуције којом је немачка монархија преточена у Вајмарску републику, многи су се у постојбини Карла Маркса плашили доласка комунизма.

Због тога су се социјалистички настројени синдикати и капиталистички оријентисани послодавци договорили о серији реформи, међу којима је увођене радничких савета у

компанијама и давање праву радницима да именују једног или два члана надзорног одбора компаније.

Након Другог светског рата, синдикални покрет у Западној Немачкој добио је подршку америчких и британских окупационих снага па су немачки послодавци пристали да у сектору производње угља и челика половина места у надзорним одборима припадне представницима радника, а у осталим секторима трећину места.

Интерес Американаца и Британаца био је да ослабе старе индустријске конгломерате, који су заправо били важни и за Хитлера, будући да су из погона "Фолксвагена" излазиле бомбе и тенкови, из "Тисен Крупа" топови и војни бродови, а из "Сименса" муниција.

Седамдесетих година социјалдемократски канцелари оснажују суодлучивање па сада све компаније са више од 2.000 запослених морају да имају надзорне одборе у којима половину чине чланови синдиката и радничких савета.

Осим тога, послодавац мора да консултује радничке савете о безмало свим стварима које се тичу услова рада, као и при запошљавање нових радника или отпуштању.

Ипак, нису раднички савети и синдикати у немачким фирмама тако свемоћни.

Не само што увек постоји могућност да у надзорном одбору буду прегласани, што се иначе избегава, већ што њихова борба за веће плате није тако успешна, узимајући у обзир да у Немачкој већ годинама раст плата не прати раст трошкова живота.

У таквом распореду снага, у немачкој јавности и те како одјекне када први човек радничког савета "Фолксваген групе" Бернд Остерлох поручи пословодству да понуда о такозваном скраћеном радном времену до пензионисања мора да важи за све.

"Раднички савет не жели да управа уведе две класе запослених - да једни добију могућност да раде скраћено до пензионисања, а други не", истакао је он, при чему је претходно у једном интервјуу истакао да нико из руководства није сносио одговорност за грешке које су коштале концерн милијарде евра.

Руководству неће бити лаки преговори са радничким саветом у којем су бесни, јер их је јавно и неуобичајено оштро напао један од главних акционара и члан надзорног одбора Волфганг Порше.

Он је рекао да је разлог зашто концерн није успешнији "локални систем" и да то мора да се мења ако желимо будућност. Под "локалним системом", он је заправо мислио на тај немачки систем суодлучивања и то што се за све важне одлуке питају и запослени.

Због тога не чуди што изјаве Остерлоха заправо најављују тешке преговоре.

Када истичу да нико не сноси одговорност за прескупе грешке руководства, да се противе поделама међу запосленима и отварању фабрике у источној Европи те да им није јасно како је руководство дошло до броја од још 7.000 радних места које ће бити укинута само пензионисањем, лидери радничког савета "Фолксвагена" заправо повећавају своју позицију у преговорима.

У преговорима у којима се плаше да губе баш оно што смета члану чувене породице Порше – право на суодлучивање засновано на идеји да делић добробити капитализма штрпну и радници фабрика и заједница у којој је та производња, па чак и када то значи извесну "нелагодност" за власнике капитала.

Павловић: Запослени у Пошти траже повећање плата и исплату зараде из добити

Аутор: [Миона Живић](#)

Сви захтеви запослених у Пошти Србије су реални и оствариви, тражимо повећање плате и исплату зарада из добити предузећа, каже Зоран Павловић из Самосталног Синдиката поштанских радника. Додаје да запослени не траже новац из буџета, већ напротив - ако имају веће зараде, платиће веће порезе и пуниће буџет.

У Пошти Србије опет незадовољство дела радника, због чега се већ неколико дана обуставља слање пошиљки у периоду од 20 до 23:30 сати, што проузрокује и кашњење испоруке крајњим корисницима. Представници синдиката кажу да ће са тим наставити јер су незадовољни тиме што се њихови захтеви већ годинама игноришу.

"Запослени су се самоорганизовали у главном поштанском центру у Београду, оставили су један пристојан рок од две недеље испостављајући захтев за повећањем зарада. Након истека тог рока, у међувремену се ништа није променило и запослени су се спонтано окупили и обуставили су рад у наведеном периоду и тиме скренули пажњу на проблеме које имају", казао је Павловић у Дану уживо.

Павловић каже да у Пошти постоје многи проблеми, а да су основни - зараде, које се, како је рекао, на номиналном нивоу од пре седам година.

"Када су смањене плате 2014. године, ми смо били јавни сектор, када је понеком враћено, нама није ниједан проценат, наводно у јануару је било три процента повећања. У фебруару 2019, номинално је плата мања у односу на пре седам година, а реално за више од 20 процената", рекао је Павловић.

Он је објаснио да се зараде запослених са стручном стручном спремом крећу у распону од 32.000 до 39.000 динара, у зависности од радног стажа.

"Наше зараде, у средњој стручној спреми, су се увек кретале око републичког просека. Данас је тај просек око 50.000, а наше зараде од 32.000 до 39.000 динара. Сваки пензионер који је отишао у пуну пензију, он сад има вишу пензију него да ради на месту са којег је отишао", нагласио је Павловић.

Представник синдиката каже и да они од 2016. године излазе са истим захтевима.

"На првом месту је зарада, тражимо да се она врати на ниво републичког просека, а на другом исплата зарада из добити предузећа. Предузеће располаже са око седам милијарди добити, што је довољно за исплату седам зарада...Ми смо покренули и иницијативу за исплатом једнократне помпоћи од 50.000 динара, што је седмина од укупне добити. Никада нас нису удостојили одговора", казао је.

Како је рекао, обратили су се свим надлежним - и в.д. директорки Мири Петровић, председнику Надзорног одбора, премијерки Ани Брнабић, као и министрима Расиму Љајићу и Милану Кркобабићу.

"Нико нас није ни одговора удостојио", рекао је гост Н1.

Осим зарада и добити, проблем је, каже, и забрана запошљавања у јавним предузећима, као и ниска плата за оне којима се нуди посао на неодређено време.

А онда имате и запошљавање по партијској и родбинској линији, а они се не запошљавају као поштари...Данас је стање горе него што је било, али боље него што ће бити сутра, казао је Павловић.

"Просто, имам утисак, пошто смо обавестили надлежне о стању у Пошти али и о тржишту, као да неко намерно желеи да уруши систем, како би издвојио профитабилан део и приватизовао га...Не знам зашто запослени не могу из сопствених средстава добију повећање плата или да поделе зараду из добити, па ми смо учествовали у тој заради", упитао је Павловић.

Сви њихови захтеви су, каже, реални и остварљиви.

"Не тражимо паре из буџета, напротив, ако имамо веће зараде, платићемо веће порезе и пунићемо буџет", рекао је.

Дејановић: Побољшати услове за младе

Пише: ФоНет

Министарка без портфеља задужена за демографију и популациону политику Славица Ђукић Дејановић изјавила је вечерас да се из Србије годишње у просеку исељава по 16 хиљада људи, чија је просечна старост 29 година и најавила другачију уписну политику на универзитетима, како би се она ускладила са стварним потребама тржишта рада.

Она је на Мегатренд форуму објаснила да једна петина исељеника има високо образовање, што доводи до додатног осиромашења у економском, фертилном, радном, интелектуалном и сваком другом погледу.

Како је саопштено, Ђукић Дејановић се позвала на истраживање по којем је 52 одсто анкетираних изјавило да би остало у земљи када би им се обезбедило запослење у струци. Исто истраживање, урађено у сарадњи са Министарством за просвету, науку и технолошки развој, показује да једна четвртина младих унапред планира одлазак из земље, независно од околности. „Овај податак посебно је забринавајући“, указала је Ђукић Дејановић и поручила да мере Владе Србије зато морају бити окренуте суштинском побољшању услова живота младих људи.

Према њеним речима, међу мере које треба да зауставе одлив мозгова из Србије на првом месту спадају оне које обезбеђују политичку и економску стабилизацију, владавину права, смањење непотизма и корупције. „Управљање миграцијама младог високообразованог становништва биће у наредном периоду један од приоритетних задатака Владе Србије“, нагласила је Ђукић Дејановић.

Тужили фабрику јер не разматра пословање

Пише: З. Радовановић

Скупштина Синдиката у Застави оружју покренула је јуче иницијативу да Влада Србије, односно Министарство одбране разреши комплетан Надзорни одбор те фабрике, на челу са пуковником Ивицом Марјановићем.

У образложењу, написаном на више страна, наводи се да се фабрички Надзорни одбор у минулом периоду „бавио периферним, а не стратешким пословима везаним за пословање предузећа“. На тај начин су, тврди синдикат, највише оштећени запослени који и иначе раде у

отежаним условима, и који су „остали ускраћени за евентуално остварену добит, с обзиром на обим производње који фабрика има годинама уназад“.

Истовремено, преседник синдиката у Застави оружју Драган Илић поднео је тужбу Привредном суду против те фабрике, пошто Надзорни одбор одбија захтев представника друштвеног капитала да закаже седницу Скупштине предузећа, на којој би, поред осталог, били разматрани и резултати прошлогодишњег пословања.

– Као заступник друштвеног капитала, који чини близу 25 одсто у власничкој структури, затражио сам да НО закаже одржавање ванредне седнице Скупштине Застава оружје. Тај захтев одбијен је уз образложење да „нема основа“ за одржавање седнице. Већина запослених у фабрици дели моје мишљење и сматра да основа за седницу НО има, тим пре што су информације о прошлогодишњем пословању фабрике, у великој мери контрадикторне. НО упорно тврди да је пословање фабрике прошле године било позитивно, док се незванично сазнаје да су губици премашили милијарду динара. Запослени, једноставно, хоће да знају какви су резултати пословања већ сада, а не да чекају крај јуна и усвајање завршног рачуна за прошлу годину, када ће, највероватније, да буде касно за било какве промене у пословној политици – каже Илић за наш лист, напомињући да подаци показују да губици расту из године у годину, што потврђују подаци Агенције за привредне регистре, где је у 2016. евидентиран минус од 570, а у 2017. од 780 милиона динара, иако је обим производње у последњих неколико година можда највећи у новијој историји фабрике.

– Сматрамо да Надзорни одбор излази из својих овлашћења пошто се бави периферним или пословима који су обавеза пословодства, на пример, кажњавањем запослених, запошљавањем и размештањем радника или контролом ношења ХТЗ опреме. Због тога тражимо да се и питање надлежности Надзорног одбора разматра на седници Скупштине – истиче Илић, додајући да Привредни суд решење по тужби коју је он поднео треба да донесе у року од осам дана. Уколико прихвати захтев заступника друштвеног капитала, суд ће наложити одржавање и заказати ванредну седницу Скупштине Застава оружја.

Крагујевац: Шиканирање радника у Малим Пчелицама, тврде синдикалци

Пише: Прессек

Запослени у Заводу за збрињавање одраслих лица „Мале Пчелице”, у последња три месеца одлучили су да испишу исписнице из једина два синдиката у овој установи, те да већина пређе у тек основани нови – трећи синдикат.

Југослав Ристић, председник Савеза самосталних синдиката Крагујевца, каже да је реч о притисцима на раднике, те да је већ реаговао и упутио писмо надлежном министарству, док са друге стране Владице Станојевић, директор Завода тврди да притисака нема, пише портал [Прессек](#).

– У Заводу за збрињавање одраслих лица „Мале Пчелице”, за неколико дана „добровољно” се ишчланило 132 члана нашег синдиката, док они који нису хтели да се ишчлане трпе шиканирање, каже за портал Прессек Југослав Ристић, председник Савеза самосталних синдиката Крагујевца.

Према његовим речима, четворо првих људи синдиката, распоређено је на послове у павиљону који запослени колоквијално називају „Голи оток” (4. павиљон, прим.ау).

– Они који су се ишчланили из нашег синдиката, очигледно по препоруци, већински су постали чланови другог синдиката, за који се говори да је синдикат једне политичке партије, додаје Ристић.

Он је рекао да је Савез самосталних синдиката у Крагујевцу упутио отовремено писмо министру за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, у коме га питају „да ли је ово Србија коју желимо”.

– Индикативно је да су обрасце за испљачавање, према тврдњама представника нашег синдиката у Заводу, делили руководиоци нижег нивоа руковођења, који нису знали да одговоре ко им је дао те обрасце. Страх је велики, наводи се у писму министру.

То потврђује и Милан Милентијевић, председник синдиката Здравствене и социјалне заштите у Заводу „Мале Пчелице”.

Он је за портал Прессек рекао да се притисак на синдикате врши од новембра прошле године.

– Две синдикалне организације имале су заиста добру сарадњу са послодавцем. Шта се десило, и зашто неко покушава да наметне трећи синдикат, за који не знамо ни у ком је правном статусу, није јасно, додаје Милентијевић.

Према његовим речима, забележен је и случај потписивања исписница и од радника, који никада нису били чланови синдиката.

Са друге стране, Владица Станојевић, директор Завода „Мале Пчелице”, за портал Прессек, каже да се руководство Завода никада није мешало у синдикална питања.

– Тренутно имамо три синдиката у Заводу, колико је мени познато, а највише раднике је члан Заједница синдиката Србије. Ми се заиста, нисмо мешали у синдикална дешавања. Радници иду тамо где им је боље, каже Владица Станојевић.

Он је додао да није тачно да су синдикалци рапорсређени на радна места на 4. павиљону. Такође, истакао је да негира све из писма, које је упућено министру.

– То једноставно није тачно. Довољно је да дођете и видите Завод данас, да га упоредите са фотографијама од пре десет година и биће вам све јасно, закључио је Станојевић.

Иначе, у Заводу је запослено 276 радника, те још тридесетак под уговором.

Форум гимназија Влади: Укините забрану запошљавања у јавним службама

Пише: Бета

Форум београдских гимназија затражио је данас укидање забране запошљавања у јавним службама и позвао премијерку Србије Ану Брнабић да хитно реагује јер ако се нешто ускоро не промени децу ће нам учити приучени наставници са инстант дипломама.

„Форум београдских гимназија се придружује захтеву поверенице за заштиту равноправности Бранкице Јанковић, којим се захтева укидање забране запошљавања у јавним службама“, наведено је у саопштењу.

Наводећи да је више од 23.000 запослених у српској просвети тренутно ангажовано на одређено време и да је већина њих у том статусу дуже од четири године, форум је указао да у овом тренутку у просвети недостаје више стотина наставника математике, немачког језика, информатике и других предмета, те да их често предају некомпетентни наставници, док наставници ангажовани на одређено време не могу да заснују стални радни однос.

Форум гимназија је указао и да су колеге запослене на одређено време често изложене различитим видовима притисака од стране директора школа под сталном претњом да ће остати без посла.

„Форум сматра да је даље истрајавање Владе на забрани запошљавања у просвети супротно јавно декларисаном опредељењу да се млади задрже у Србији јер већину наставника који су ангажовани на одређено време чине млади који тек треба да заснују породице, те стога сматрамо да забрана запошљавања није дискриминаторна само према женама, како то истиче Повереница, већ је директно уперена против свих младих људи“, наведено је у саопштењу.

Навели су да ако је Влади Србије заиста стало до образовања и унапређења образовног система крајње је време да реагује и задржи младе наставнике.

вечерње
НОВОСТИ
online

ПРОТЕСТ РАДНИКА АЕРОДРОМА: Ћар мали, а спорне отпремнине

Аутор: С. Б.

Радници Аеродрома "Никола Тесла" протестовали, незадовољни учешћем у добити. Брину шта ће бити и по истеку двогодишње заштите, јер остају без социјалног програма ЗАПОСЛЕНИ Аеродрома "Никола Тесла" протестовали су у четвртак незадовољни одлуком Владе да им од 53,2 милијарде динара прошлогодишњег профита расподели свега 0,44 одсто. Скупштина акционара, која треба да потврди начин расподеле добити, заказана је за понедељак у подне. Радници се надају да ће према њима, ипак, бити великодушнији. У супротном, наставиће протест, а на који начин - одлучиће накнадно.

Номиналан износ који се дели радницима је једнак ономе који су добили из профита 2017. године - 234 милиона динара. То је тада чинило 6,6 одсто добити, јер је у прошлогодишњу ушла и позамашна концесиона накнада од 501 милион евра. Кључан разлог незадовољства радника је заправо неизвесност која их чека по истеку две године заштите коју им нуди нови послодавац "Венси". Једино је извесно да им, уколико за њима престане потреба после тог периода - не следује отпремнина.

- Ми смо морали да потпишемо уговоре о раду са новим послодавцем. Они се позивају на концесиони уговор, а нико од нас не зна шта стоји у концесионом уговору. Још га нико није видео - објашњава Дејан Поповић, председник Независног синдиката Аеродрома. - У уговору о раду се предвиђа шта ће бити ако не дође до концесије, али се не предвиђа евентуални раскид концесије. Ми тада остајемо на улици. Без отпремнина и социјалног програма. Преговарали смо годину дана, али нисмо успели да изборимо отпремнине. Надлежни само понављају неће бити потребе, неће бити отпуштања. Нико, међутим, то не може да гарантује после истека заштитног периода. Влада узима читаву концесиону накнаду, а питање је да ли ћемо ми у наредних 25 година учествовати у добити предузећа.

Синдикати су тражили састанак са премијерком Аном Брнабић, али одговор још није стигао. Подсећају да су у посебно ризичном положају њихове колеге ангазоване на уговор о привремено повременим пословима и преко омладинске задруге. Од око 2.700 радника, свега 1.700 има уговор на неодређено или одређено време.

- Влада је оваквом одлуком о расподели добити показала непоштовање према свим запосленима - истакла је Весна Вилотић из синдиката "Заједно". - Нормално је да у плодовима рада учествују сви запослени. Остали смо без социјалног програма, а радници свих других фирми пре нас су га добили. Очекујемо да нас прими премијерка. Уколико до тога не дође, договорићемо се како ћемо изразити протест. Угледаћемо се на колеге из Немачке и Француске.

ИСКУСТВО ЗАГРЕБА

ЗАПОСЛЕНИ на загребачком аеродрому су код концесионара имали пет година заштите. После тог периода, објашњавају у Независном синдикату београдског аеродрома, број радника је са 1.200 смањен на 800. Концесионар је за 400 одлазећих радника исплатио отпремнине, а они који су остали - раде више за веће плате.